

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

8. listopada 2020.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Carinski zakonik Unije – Članak 124. stavak 1. točka (k) – Gašenje carinskog duga u slučaju nekorištenja robom – Pojam ‚korištena roba‘ – Postupak unutarnje proizvodnje – Carinski dug koji je nastao zbog nepoštovanja pravila predviđenih u okviru postupka unutarnje proizvodnje – Nepodnošenje obrasca za zaključenje postupka u propisanom roku”

U predmetu C-476/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Kamarrätten i Göteborg (Žalbeni upravni sud u Göteborgu, Švedska), odlukom od 19. lipnja 2019., koju je Sud zaprimio 19. lipnja 2019., u postupku

Allmänna ombudet hos Tullverket

protiv

Combinova AB,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: J.-C. Bonichot, predsjednik vijeća, L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan i N. Jääskinen (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: E. Tanchev,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Allmänna ombudet hos Tullverket, M. Jeppsson, u svojstvu agenta,
- za češku vladu, M. Smolek, O. Serdula i J. Vlácil, u svojstvu agenata,
- za estonsku vladu, N. Grünberg, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, K. Simonsson i F. Clotuche-Duvieusart, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: švedski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 124. stavka 1. točke (k) Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1.; u daljnjem tekstu: Carinski zakonik).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Allmänna ombudet hos Tullverketa (Glavni predstavnik Carinske uprave, Švedska) (u daljnjem tekstu: AOT) i društva Combinova AB u pogledu carinskog duga koji je nastao u okviru uvoza robe u postupak unutarnje proizvodnje.

Pravni okvir

- 3 Uvodna izjava 38. Carinskog zakonika predviđa:

„Primjereno je voditi računa o dobroj vjeri dotične osobe u slučajevima kada je carinski dug nastao zbog nepoštovanja carinskog zakonodavstva te umanjiti učinak nepažnje dužnika.”

- 4 Članak 5. tog zakonika određuje:

„Za potrebe ovog Zakonika, primjenjuju se sljedeće definicije:

[...]

16. ‚carinski postupak’ znači bilo koji od sljedećih postupaka u koji se roba može staviti u skladu sa Zakonikom:

[...]

(b) posebni postupci;

[...]

37. ‚proizvodne radnje’ znači:

(a) obrada robe, uključujući postavljanje, sastavljanje ili ugradnju u drugu robu;

(b) prerada robe;

[...]

(d) popravak robe, uključujući obnavljanje i osposobljavanje;

[...]”

- 5 U skladu s člankom 79. stavcima 1. i 2. navedenog zakonika:

„1. Za robu koja podliježe uveznoj carini, uvezni carinski dug nastaje uslijed neispunjavanja bilo čega od sljedećeg:

- (a) jedne od obveza utvrđenih carinskim zakonodavstvom, koja se odnosi na unos robe koja nije roba Unije na carinsko područje Unije, njezino izuzimanje ispod carinskog nadzora ili kretanje, preradu, privremeni smještaj, privremeni uvoz ili raspolaganje takvom robom unutar tog područja;
- (b) jedne od obveza utvrđenih carinskim zakonodavstvom i koja se odnosi na uporabu robe u posebne svrhe unutar carinskog područja Unije;

- (c) uvjeta koji uređuje stavljanje robe koja nije roba Unije u carinski postupak ili odobravanje, na temelju uporabe robe u posebne svrhe, izuzeća od carine ili smanjene stope uvozne carine.

2. Vrijeme u kojem nastaje carinski dug jedno je od sljedećeg:

- (a) trenutak u kojemu obveza čije neispunjavanje dovodi do carinskog duga, nije ispunjena ili prestaje biti ispunjena;
- (b) trenutak u kojem se prihvaća carinska deklaracija za stavljanje robe u carinski postupak ako se naknadno utvrdi da uvjet koji uređuje stavljanje robe u taj postupak ili odobravanje izuzeća od carine ili smanjene stope uvozne carine, na temelju uporabe robe u posebne svrhe, u stvari nije ispunjen.”

6 U članku 124. Carinskog zakonika predviđa se:

„1. Ne dovodeći u pitanje važeće odredbe koje se odnose na ne-naplatu iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu u slučaju sudski utvrđene nesposobnosti plaćanja dužnika, uvozni ili izvozni carinski dug gasi se na jedan od sljedećih načina:

[...]

- (k) ako je, podložno stavku 6., carinski dug nastao prema članku 79. i pružen je zadovoljavajući dokaz carinskim tijelima da roba nije bila korištena ili upotrijebljena i da je bila iznesena izvan carinskog područja Unije.

[...]

6. U slučaju iz stavka 1. točke (k), carinski se dug ne gasi za bilo koju osobu ili osobe koje su pokušale počiniti prijevaru.

[...]”

7 Članak 211. stavak 1. tog zakonika glasi:

„Odobrenje carinskih tijela potrebno je za sljedeće:

- (a) primjenu postupka unutarnje ili vanjske proizvodnje, postupka privremenog uvoza ili postupka uporabe u posebne svrhe;

[...]

U odobrenju se navode uvjeti pod kojima se dopušta primjena jednog ili više postupaka iz prvog podstavka ili upravljanje prostorom za smještaj.”

8 Članak 256. navedenog zakonika, koji se odnosi na područje primjene postupka unutarnje proizvodnje, u stavku 1. propisuje:

„Ne dovodeći u pitanje članak 223., u postupku unutarnje proizvodnje može se koristiti roba koja nije roba Unije, na carinskom području Unije, u jednoj ili više proizvodnih radnji, a da ta roba ne podliježe sljedećem:

- (a) uvoznoj carini;
- (b) drugim davanjima kako se predviđa drugim relevantnim važećim odredbama;

(c) mjerama trgovinske politike, ako one ne zabranjuju ulazak u ili izlazak robe iz carinskog područja Unije.”

9 Članak 257. stavak 1. tog zakonika određuje:

„1. Carinska tijela određuju razdoblje u kojem se postupak unutarnje proizvodnje mora zaključiti, u skladu s člankom 215.

To razdoblje teče od dana kad se roba koja nije roba Unije stavlja u postupak te se uzima u obzir vrijeme koje je potrebno za obavljanje proizvodnih radnji i zaključenje postupka.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 10 Društvo Combinova 23. studenoga 2017. na temelju odobrenja Tullverketa (Carinska uprava, Švedska) uvezlo je robu u carinskom postupku unutarnje proizvodnje iz članka 256. Carinskog zakonika. Roba je ponovno izvezena 11. prosinca 2017.
- 11 Iako je društvo Combinova navedeni obrazac za zaključenje postupka moralo podnijeti carinskoj upravi najkasnije do 22. veljače 2018., tj. u roku od 30 dana nakon što je 23. siječnja 2018. istekao rok za završetak postupka, ta je uprava navedeni obračun primila tek 6. ožujka 2018.
- 12 Budući da je Carinska uprava smatrala da je prekoračenje roka za podnošenje obrasca uzrokovalo nastanak carinskog duga na temelju članka 79. Carinskog zakonika, odlučila je račun društva Combinova teretiti carinom u iznosu od 121 švedske krune (SEK) (oko 11,50 eura) i porezom na dodanu vrijednost u iznosu od 2790 SEK (oko 265 eura).
- 13 Presudom od 22. kolovoza 2018. Förvaltningsrätten i Göteborg (Upravni sud u Göteborgu, Švedska), kojem je društvo Combinova podnijelo tužbu protiv te odluke, smatrao je da je ta odluka osnovana i da društvo Combinova nije dokazalo postojanje razloga na temelju kojih bi se moglo smatrati da je carinski dug ugašen.
- 14 AOT je podnio žalbu protiv te presude pred Kammarrättenom i Göteborg (Žalbeni upravni sud u Göteborgu, Švedska), zahtijevajući u korist društva Combinova da se njegov carinski dug proglasi ugašenim.
- 15 AOT u tom pogledu ističe da je, na temelju članka 79. stavka 2. točke (a) Carinskog zakonika, taj dug nastao u trenutku u kojem je morao biti podnesen obrazac za zaključenje postupka, tj. 22. veljače 2018. Međutim, na taj je datum roba o kojoj je riječ u glavnom postupku već napustila carinsko područje Unije radi daljnjeg izvoza 11. prosinca 2017. Dakle, roba nije bila korištena u trenutku nastanka carinskog duga ili nakon toga. Njezino korištenje prije nastanka carinskog duga nije imalo nikakve veze s tim nastankom i bilo je u skladu s unutarnjom proizvodnjom koju je odobrila Carinska uprava. Naposljetku, ništa ne upućuje na to da je društvo Combinova pokušalo djelovati prijevarno.
- 16 U tim se okolnostima, prema AOT-ovu mišljenju, ne može smatrati da je roba o kojoj je riječ u glavnom postupku bila korištena na način koji bi bio prepreka gašenju carinskog duga na temelju članka 124. stavka 1. točke (k) Carinskog zakonika.
- 17 Sa svoje strane, Carinska uprava, koja je podnijela svoja očitovanja u okviru postupka iako nije podnijela žalbu sudu koji je uputio zahtjev, ne tvrdi da je roba potrošena. Ona smatra da je prije riječ o pitanju je li ona „korištena” u smislu članka 124. stavka 1. točke (k) Carinskog zakonika. Međutim, pojam „korištena roba”, koji nije definiran carinskim zakonodavstvom Unije, može se shvatiti na dva načina, to jest ili da je roba korištena prema svojoj namjeni ili da je korištena na neki način, što bi značilo da je bila prerađena. Postupak unutarnje proizvodnje u osnovi pretpostavlja da se roba na neki

način prerađuje. U ovom slučaju društvo Combinova trebalo je, na temelju odobrenja za unutarnju proizvodnju, popraviti i kalibrirati različite instrumente, što je obuhvaćeno postupcima prerade u smislu članka 5. točke 37. Carinskog zakonika.

- 18 Carinska uprava dodaje da se, kao što to proizlazi iz članka 256. stavka 1. navedenog zakonika, roba koja nije roba Unije mogla upotrebljavati u okviru postupka unutarnje proizvodnje. S obzirom na tu odredbu, izraz „korištena roba” znači, dakle, da se roba mora na neki način preraditi.
- 19 Međutim, u ovom slučaju, s obzirom na to da se nije tvrdilo da roba o kojoj je riječ u glavnom postupku u postupku unutarnje proizvodnje nije bila prerađena, uvjeti gašenja carinskog duga predviđeni člankom 124. stavkom 1. točkom (k) Carinskog zakonika stoga nisu ispunjeni.
- 20 Sud koji je uputio zahtjev dvoji o značenju pojma „korištena roba” iz potonje odredbe. Ističe da se taj pojam u više navrata pojavljuje u Carinskom zakoniku i da njegov članak 256. predviđa da postupak unutarnje proizvodnje omogućuje korištenje robom koja nije roba Unije na carinskom području Unije kako bi se podvrgnula postupku prerade, pri čemu ta roba, među ostalim, ne podliježe plaćanju uvoznih carina.
- 21 Stoga bi, s jedne strane, trebalo utvrditi značenje pojma „korištena roba” u smislu članka 124. stavka 1. točke (k) Carinskog zakonika i, s druge strane, načelno utvrditi trenutak u kojem je ta odredba primjenjiva.
- 22 U tim je okolnostima Kammarrätten i Göteborg (Žalbeni upravni sud u Göteborgu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Carinski dug za uvoz ili izvoz koji je nastao prema članku 79. Carinskog zakonika gasi se u skladu s člankom 124. stavkom 1. točkom (k) ako je pružen zadovoljavajući dokaz carinskim tijelima da roba nije bila korištena ili upotrijebljena i da je bila iznesena izvan carinskog područja Unije. Znači li pojam „korištena” da je roba obrađena ili rafinirana u svrhu za koju je trgovačkom društvu izdano odobrenje za tu robu ili se pojam odnosi na korištenje koje nadilazi obradu ili rafinaciju? Je li relevantno je li korištenje uslijedilo prije ili nakon nastanka carinskog duga?”

O prethodnom pitanju

- 23 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 124. stavak 1. točku (k) Carinskog zakonika tumačiti na način da se korištenje robom na koje se odnosi ta odredba odnosi samo na korištenje koje nadilazi postupke prerade koje su odobrila carinska tijela u okviru postupka unutarnje proizvodnje predviđenog člankom 256. tog zakonika ili uključuje i korištenje koje je u skladu s tim odobrenim postupcima prerade.
- 24 U skladu s člankom 256. Carinskog zakonika, carinski postupak unutarnje proizvodnje omogućuje „korištenje” robom koja nije roba Unije na carinskom području Unije u jednoj ili više proizvodnih radnji a da ta roba nije podvrgnuta, među ostalim, uvoznim carinama.
- 25 U ovom slučaju iz odluke kojom je upućeno prethodno pitanje proizlazi da je društvo Combinova 23. studenoga 2017. uvezlo robu u postupak unutarnje proizvodnje, nakon što mu je Carinska uprava u tom smislu izdala dozvolu u skladu s člankom 211. Carinskog zakonika, i da je ta roba dalje izvezena 11. prosinca 2017. Međutim, budući da Combinova nije podnijela obrazac za zaključenje postupka u roku od 30 dana nakon isteka, 23. siječnja 2018., roka za završetak postupka, određenog u skladu s člankom 257. navedenog zakonika, nastao je carinski dug na temelju članka 79. istog zakonika.

- 26 U skladu s potonjom odredbom, carinski dug nastaje uvozom ako roba podliježe plaćanju uvoznih carina zbog neispunjavanja, među ostalim, nekog od propisanih uvjeta za stavljanje robe koja nije roba Unije u carinski postupak.
- 27 Međutim, u skladu s člankom 124. stavkom 1. točkom (k) Carinskog zakonika, carinski dug koji je nastao na temelju članka 79. tog zakonika gasi se ako se dokaže, s jedne strane, da roba nije bila korištena ili upotrijebljena i, s druge strane, da je bila iznesena izvan carinskog područja Unije, pri čemu je ipak pojašnjeno da se, čak i u takvom slučaju, kao što je to predviđeno člankom 124. stavkom 6. navedenog zakonika, „carinski dug ne gasi za bilo koju osobu ili osobe koje su pokušale počiniti prijevaru”.
- 28 Iako estonska i češka vlada kao i AOT u biti tvrde da se korištenje robom koje spominje članak 124. stavak 1. točka (k) Carinskog zakonika odnosi samo na korištenje koje prelazi postupak prerade koji su carinska tijela odobrila u okviru postupka unutarnje proizvodnje, Komisija, nasuprot tomu, smatra, oslanjajući se na uobičajeni smisao pojma „korištenje” u svakodnevnom govoru, da ono obuhvaća i preradu robe u skladu s tim odobrenjem.
- 29 U tom pogledu najprije valja utvrditi da Carinski zakonik ne sadržava definiciju pojma „korištena roba” u smislu tog zakonika.
- 30 Osim toga, na temelju usporedne analize različitih jezičnih verzija Carinskog zakonika može se istaknuti da se u nekima od njih, kao što su to one na švedskom, engleskom, finskom i nizozemskom jeziku, u članku 256. stavku 1. i u članku 124. stavku 1. točki (k) upotrebljava isti pojam, dok se u drugim jezičnim verzijama navedenog zakonika, kao što su to one na francuskom, njemačkom i rumunjskom jeziku, u tim odredbama upotrebljavaju različiti pojmovi. Tako u francuskoj jezičnoj verziji članak 124. stavak 1. točka (k) ima izraz „utilisées”, a članak 256. stavak 1. izraz „mettre en œuvre”. U njemačkoj su verziji „verwendet” i „unterzogen werden”. U rumunjskoj su verziji „utilizate” i „folosirea”.
- 31 U tom kontekstu valja podsjetiti na to da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, formulacija neke odredbe prava Unije korištena u jednoj od jezičnih inačica ne može služiti kao jedina osnova tumačenja te odredbe niti joj se može dati prednost u odnosu na druge jezične inačice. Naime, odredbe prava Unije moraju se tumačiti i primjenjivati ujednačeno s obzirom na verzije sastavljene na svim jezicima Unije. U slučaju nepodudarnosti između različitih jezičnih verzija nekog teksta prava Unije, predmetna odredba mora se tumačiti s obzirom na opću strukturu i svrhu propisa kojeg je dio (presude od 15. studenoga 2012., *Kurcums Metal*, C-558/11, EU:C:2012:721, t. 48.; od 15. listopada 2015., *Grupo Itevelesa i dr.*, C-168/14, EU:C:2015:685, t. 42. i od 23. siječnja 2020., *Bundesagentur für Arbeit*, C-29/19, EU:C:2020:36, t. 48.).
- 32 U tom pogledu članak 124. stavak 1. točka (k) Carinskog zakonika u vezi s uvodnom izjavom 38. i u vezi s njegovim člankom 124. stavkom 6. ima za cilj, kao što je to istaknula češka vlada u svojim pisanim očitovanjima, omogućiti, ako nema pokušaja prijevare, gašenje carinskog duga koji je nastao na temelju članka 79. navedenog zakonika u slučaju kad je, unatoč nepoštovanju određenih uvjeta ili obveza koje proizlaze iz tog istog zakonika, dokazano da roba nije bila korištena na način koji opravdava carinjenje i da je iznesena iz carinskog područja Unije (vidjeti analogno presude od 5. listopada 1983., *Esercizio Magazzini Generali i Mellina Agosta*, 186/82 i 187/82, EU:C:1983:262, t. 14. i od 2. travnja 2009., *Elshani*, C-459/07, EU:C:2009:224, t. 29.).
- 33 Pojam „korištena roba” u smislu članka 124. stavka 1. točke (k) Carinskog zakonika stoga treba shvatiti na način da se ne odnosi na svako korištenje, nego samo na ono koje samo po sebi dovodi do carinskog duga.

- 34 Međutim, u okviru postupka unutarnje proizvodnje roba koja je predmet samo dopuštenog postupka prerade i kasnijeg daljnjeg izvoza izvan područja Unije, a ne njezina stavljanja na tržište ili drugog usporedivog korištenja, ne podliježe plaćanju uvoznih carina.
- 35 Iz toga slijedi da, kad je riječ o robi stavljenoj u taj postupak, korištenje robom na koje se odnosi članak 124. stavak 1. točka (k) Carinskog zakonika nužno treba shvatiti na način da se odnosi samo na korištenje koje prelazi postupak prerade koji su odobrila carinska tijela.
- 36 Ako bi korištenje robom na koje se ta odredba odnosi uključivalo i korištenje robom u skladu s tim postupcima prerade, gašenje carinskog duga u skladu s člankom 124. stavkom 1. točkom (k) Carinskog zakonika, koji je nastao na temelju njegova članka 79., bilo bi isključeno u okviru postupka unutarnje proizvodnje, što bi bilo protivno svrsi prve od tih odredaba.
- 37 Međutim, članak 124. stavak 1. točka (k) Carinskog zakonika, osobito s obzirom na upućivanje u taj odredbi na članak 79. tog zakonika, jest odredba koja se primjenjuje na sve carinske postupke predviđene navedenim zakonikom.
- 38 Točno je da je Sud u pogledu postupka unutarnje proizvodnje predviđenog Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992., L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.), koja je zamijenjena Carinskim zakonikom, smatrao da, s obzirom na to da taj postupak sadržava očit rizik za pravilnu primjenu carinskih propisa Unije i s time povezanih prava, njegovi korisnici moraju strogo poštovati obveze koje iz njega proizlaze i da na isti način treba provesti usko tumačenje posljedica koje proizlaze iz nepoštovanja tih obveza. Sud je iz toga zaključio da povreda obveze podnošenja obrasca za zaključenje postupka u propisanom roku dovodi do nastanka carinskog duga koji se odnosi na svu robu obuhvaćenom obrascem, uključujući onu koja je dalje izvezena izvan područja Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 6. rujna 2012., Döhler Neuenkirchen, C-262/10, EU:C:2012:559, t. 41. i 48.).
- 39 Međutim, što se tiče predmeta u glavnom postupku, valja utvrditi da Sudu nije postavljeno pitanje o nastanku carinskog duga u slučaju nepravodobnog podnošenja obrasca za zaključenje postupka u okviru postupka unutarnje proizvodnje, s obzirom na to da je u ovom slučaju nesporna činjenica da je takav dug nastao na temelju članka 79. Carinskog zakonika, nego pitanje o mogućem gašenju tog duga na temelju članka 124. stavka 1. točke (k) tog zakonika.
- 40 Međutim, iz teksta tog članka 124. stavka 1. točke (k) proizlazi da se carinski dug koji je nastao na temelju članka 79. Zakonika gasi, osim u slučaju pokušaja prijevare, ako su ispunjeni uvjeti predviđeni prvom od tih odredbi.
- 41 U ovom slučaju carinski dug koji je nastao na temelju članka 79. Carinskog zakonika zbog toga što je Combinova kasno podnijela obrazac za zaključenje postupka gasi se ako se pokaže, među ostalim, kao što to proizlazi iz točke 35. ove presude, da roba o kojoj je riječ u glavnom postupku nije korištena na način koji prelazi postupak prerade koji su odobrila carinska tijela, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
- 42 Osim toga, sud koji je uputio zahtjev pita se je li okolnost da se roba o kojoj je riječ u glavnom postupku koristila prije ili nakon nastanka carinskog duga od ikakve važnosti kada je riječ o tumačenju pojma „korištena roba” u smislu članka 124. stavka 1. točke (k) Carinskog zakonika.
- 43 U tom pogledu potonja odredba ne sadržava nikakvu naznaku prema kojoj je trenutak u kojem se odvija korištenje robom iz te odredbe od ikakve važnosti za utvrđivanje je li predmetna roba korištena u smislu navedene odredbe.

- 44 Međutim, valja utvrditi da se, na temelju članka 79. stavka 2. točke (a) Carinskog zakonika, ako je carinski dug nastao zbog nepravodobnog podnošenja obrasca za zaključenje postupka i ako je roba već dalje izvezena, ne može smatrati da je ta roba korištena, u smislu članka 124. stavka 1. točke (k) navedenog zakonika, na carinskom području Unije nakon nastanka carinskog duga.
- 45 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da članak 124. stavak 1. točku (k) Carinskog zakonika treba tumačiti na način da se korištenje robom na koje se odnosi ta odredba odnosi samo na korištenje koje nadilazi postupke prerade koje su odobrila carinska tijela u okviru postupka unutarnje proizvodnje predviđenog člankom 256. tog zakonika, a ne i na korištenje u skladu s tim odobrenim postupcima prerade.

Troškovi

- 46 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) odlučuje:

Članak 124. stavak 1. točku (k) Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije treba tumačiti na način da se korištenje robom na koje se odnosi ta odredba odnosi samo na korištenje koje nadilazi postupke prerade koje su odobrila carinska tijela u okviru postupka unutarnje proizvodnje predviđenog člankom 256. tog zakonika, a ne i na korištenje u skladu s tim odobrenim postupcima prerade.

Potpisi